

raske murte ning karilikkud mõtted süddant mul foor-
 mawad; kardan et surmatund jubba pea kätte on
 jõudmas. Endised pattud seisawad otsego paksud
 pilwed mul waimo silma ees; oh, teie ei tea, mis
 rahhuta miino ing on. Teie ollete üks aus wagga
 mees, laske mind patto ülestunništada! wõtke pree-
 stri affemel miino lahhetsemist kuulda!" Irmabbe
 wastas: "Kõige essiteks tōutage rōwimist, wargust,
 tapmist ja muud süddame kurjust opis mahha jätt.,
 muido ei maksa patto lahhetsemine middagi." —
 "Sedda ma tean," ütles Reinowadder: "laske patto-
 tunništust mind alluštada. Ei tohhi ma teile salgada,
 kudda kõige lomade wasto, kes praego meie kuuningrigis
 ellawad, ma paljogi patto ollen reinud. Onno Messi-
 kōppa panin pallo wahhele näppištisse, kus ta nahka
 pargiti, et lūbbara ja kindad pandiks jättis. Kassi
 petšin walle telega ire-sōgile, kus ta lingo langedes
 kibbedat rooska sai ja ūhhe silma ärrakautas. Mi-
 samoti kaebab kuf kannusjalg tōt mōda; ma rōwi-
 sin lapsed tal ja pannin neid nahka. Ka kuuninga
 lōukoera ja teina sure emanda wasto ollen mitmel
 puhbul efsinud. Kriimsilm sai miino läbbi mōnda
 äbbi ning teotust. Agga kassin aeg ei lubba kōik tem-
 pusid siin ülestunništada. Naha pārrast sōimastin
 hunti ifka onnokō, ehk me kül koggonist suggulased
 ei olle. Ūksford — sest on aastad kuus teed — ella-
 sin ma tūl aega Dlowerre firriko liggidal, kus sel
 aecal paljo kaño olli; seal tulli hunt miino jure ja

immuštas kella-lōmise ammetid õppida, et firrifomehhe
 teništust saaks. Ma siddusin ta jallad kella-õhbelikko
 külge lammitšasse ja wāña mees affas lušti pārrast
 kella ellistama, et firrifomehhe ammeti selgekō saaks.
 Rahwas jooksis iggaltpoolt löpmata kella-ellina peale
 kōkko, leidis hunti lammitšas ja andis temale wallo
 et nahk agga suitses, kunni ta wimaks waewaga
 rahwa käest peasis. Teine kord pallus Kriimsilm
 mind, et pidbin musta judi-mūtši temale pāhhe pan-
 nema, sest temal olli immo mōda kullasid kribbo-
 krabbo kaubaga ūmber kōia. Seal kōrwetasin tullega
 pā ūmbert karwad ärra et nahk kortsus ja hundike
 wallo pārrast ulgus. Misamoti õppetasin kōera kom-
 bel tedda sabbaga kalla pūūdma. Ūksford läksime
 jälle õsel ūhhe rikka mehhe aita kistuma, kus mōned
 raswased sea kingid ruffi salwes ollid. Kriimsilm
 krapis kōppadega seina alla auko, pugges waewaga
 sisse; agga aidas ei jõudnud mehhike ahnust kelata;
 sōi ūlleliga, paisus jāmēdaks kui tine kon, ja ei peas-
 nud enām kitsast august taggasi. Ma teggin tūe
 peal kōerra, napsatasin perremehhe silma ees ūhhe
 kaña ja putkasin jooksu; siis läksin aida ette, lassin
 kaña suust, ja rahwas sai seddawist hundi jäljed
 kätte. Oi, seal wirrutati ūhtluist wānameest, kunni
 ta ärraminneštas, ihimesed tedda surnuks piddasid,
 sabbapiddi aija tahha weddassid ja siis maggama läksid,
 kui essiteks nõu wōtnud, teisel õniiful hundi kassolat
 mahha nūlgida. Ei tea kui kaua-ta seal roidus seisis